

TΤης **ΝΤΑΝΙ ΒΕΡΓΟΥ**

Την ώρα που ο καθένας μπορεί να διαγνωστεί με καρκίνο οποιαδήποτε στιγμή, γιατί η αρρώστια θερίζει αδιακρίτως, ο «Άγιος Σάββας» είναι αφημένος στο έλεος της τύχης του. Το μεγαλύτερο αντικαρκινικό νοσοκομείο της χώρας, αντί να βελτιώνεται, συνεχώς συμπιέζεται στο κατώτερο δυνατό σημείο παροχής υπηρεσιών υγείας. Τα καταφέρνει όμως, κρατώντας ένα πολύ υψηλό επίπεδο αντιμετώπισης της χρόνιας νόσου, λόγω της αυτοθυσίας των εργαζομένων που καλύπτουν τις τραγικές ελλείψεις σε νοσηλευτικό, ιατρικό, παραϊατρικό και βοηθητικό προσωπικό, αλλά και υποδομές, και χάρη στη συνεργασία με τους ασθενείς και τις οικογένειές τους.

Εδώ οι γιατροί έχουν «συνηθίσει» σε κάθε εφημερία να δουλεύουν 36 ώρες σερί. Εδώ οι νοσηλευτές καλούνται να εργάζονται σε διπλοβάρδιες, νυχτερινά, να καλύπτουν πολλά τμήματα και αλλότρια καθήκοντα, να στηρίζουν τους αρρώστους και τις οικογένειές τους, ανά πάσα στιγμή. Εδώ οι ασθενείς βιώνουν ανεπίτρεπτες αναμονές για απαραίτητες εξετάσεις και θεραπείες και στοιβάζονται για να κάνουν τις εξετάσεις ή τη θεραπεία τους σε χώρους δυσανάλογους του αριθμού τους. Εδώ οι ασθενείς έχουν τον πόνο τους, αλλά δεν έχουν άλλη επιλογή, όπως και οι εργαζόμενοι, παρά να το παλέψουν.

Η «Εφ.Συν.» βρέθηκε στο μεγαλύτερο αντικαρκινικό νοσοκομείο της χώρας, που έχει εγκαταλειφθεί εδώ και χρόνια στο έλεος της τύχης του, εξαιτίας των τραγικών ελλείψεων σε υποδομές, μέσα και προσωπικό • Η κατάσταση όμως βρίσκεται πλέον «εκτός ελέγχου», όπως δηλώνουν στην «Εφ.Συν.» οι εργαζόμενοι • Πόσο ακόμη, άλλωστε, μπορεί να λειτουργήσει ένα νοσηλευτικό ίδρυμα απλά και μόνο με τον ηρωισμό του προσωπικού;

«Οτιδήποτε λειτουργεί στον "Άγιο Σάββα" και δεν έχει διαλυθεί τελείως, εναπόκειται στον ηρωισμό των ανθρώπων του. Αλλά αυτή η κατάσταση έχει όρια», δηλώνει στην «Εφ.Συν.» ο γιατρός Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων. «Μέσα σε αυτή την κατάσταση της παρακμής του Εθνικού Συστήματος Υγείας, της υποστελέχωσης και της υποχρηματοδότησης το νοσοκομείο παράγει ένα ουσιωδώς πολύ υψηλό έργο στη μάχη με τον καρκίνο, χάρη στην υπερπροσπάθεια που κάνει το προσωπικό, το οποίο λείπει από κάθε τομέα του. Αυτό το κρατάει, για να μη σπάσουν και τιναχτούν τα πάντα στον αέρα», συμφωνεί ο Αλέξανδρος Αρδαβάνης, διευθυντής του Α' Παθολογικού-Ογκολογικού Τμήματος.

Πέντε μήνες αναμονή για ραντεβού

Ενδεικτικό της «εκτός ελέγχου κατάστασης», όπως την περιγράφει ο ειδικευόμενος στην Α' Παθολογική Κλινική, Ζώης Μέλιος, το παράδειγμα των ραντεβού στα εξωτερικά ιατρεία. «Αν πάει σήμερα να κλείσει ραντεβού ένας άρρωστος, θα προγραμματιστεί τέσσερις-πέντε μήνες μετά. Προφανώς, δεν γίνεται κάτι τέτοιο, λόγω της υπερεργασίας των ειδικευμένων γιατρών, το τηλέφωνο των οποίων δεν σταματάει να χτυπάει ποτέ, ακριβώς για να καλύπτουν τα κενά του νοσοκομείου, που οφείλονται στην έλλειψη ιατρικού προσωπικού».

Για τον Αλέξανδρο Αρδαβάνη, «την παρτίδα σώζουν οι ειδικευόμενοι, οι οποίοι βγάζουν πέρα όλη τη δουλειά». Αυτοί οι άνθρωποι που κατορθώνουν και παράγουν απίστευτο όγκο δουλειάς με ποιότητα ισοδύναμη με άλλα, διεθνούς φήμης εξειδικευμένα κέντρα του εξωτερικού», μας λέει ο

Ούτε η... Αγία Βαρβά

ρα δεν σώζει το «Αγ. Σάββας»

ίδιος, «δεν πληρώνονται τις ελαττωμένες εφημερίες, το ωρομίσθιο των οποίων είναι 2,9 ευρώ! Ο λόγος είναι η γήρανση του ιατρικού προσωπικού». Χαρακτηριστικά, εξηγεί ότι στην κλινική όπου διευθύνει ο μέσος όρος ηλικίας είναι τα 59 έτη.

Εξαντλητικά ωράρια

Οι γιατροί του νοσοκομείου αναγκάζονται να δουλεύουν τέσσερις-πέντε ώρες πέραν του ωραρίου τους, λέει ο Ζ. Μέλιος. Είναι εργαζόμενοι, εξηγεί, που δεν παίρνουν ρεπό μετά την 24ωρη εφημερία, όπως προβλέπεται, αλλά μόλις τελειώσουν ξεκινούν το οκτάωρο της επόμενης μέρας, το οποίο ποτέ δεν τηρείται. Αν τηρηθεί μιλάμε για ένα σύνολο 36 συνεχόμενων ωρών εργασίας για να μπορέσουν να εξυπηρετηθούν όλες αυτές οι ανάγκες που υπάρχουν. Όσο για άδειες, ούτε λόγος.

Χαρακτηριστική της κατάστασης είναι και η ύπαρξη μίας μόνο παρασκευάστριας στο κυτταρολογικό εργαστήριο, ένα νευραλγικό τμήμα του νοσοκομείου, αφού οι κυτταρολογικές εξετάσεις είναι μια πρώτη αλλά βασική εικόνα και πολύ πιο εύκολη και γρήγορη πολλές φορές για τη διάγνωση του καρκίνου, αναφέρει ο Κ. Καταραχιάς. Εδώ από τις έξι θέσεις παρασκευαστών που προβλέπονται, το νοσοκομείο ξέμεινε με δύο, με τη μία εργαζόμενη να λείπει πάνω από έναν μήνα σε αναρρωτική άδεια. «Ο φόρτος εργασίας, όλη η υποδοχή ενός ογκολογικού νοσοκομείου, έπεσε στις πλάτες μίας εργαζόμενης, με αποτέλεσμα η κούραση να τη φέρει στα πρόθυρα λιποθυμίας».

Οι νοσηλευτές καταβάλλουν μεγάλες προσπάθειες για να καλύψουν τις ελλείψεις με τους εξουτελιστικούς μισθούς των 600 και 800 ευρώ, καταδεικνύει η γιατρός Ιουλία Νάρη, μέλος του διοικητικού συμβουλίου του Συλλόγου Εργαζομένων «Αγίου Σάββα» και του Γενικού Συμβουλίου της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργαζομένων Δημόσιων Νοσοκομείων.

Η πλειονότητα των νοσηλευτών καλούνται να εργάζονται διπλοβάρδιες, νυχτερινά, να καλύπτουν πολλά τμήματα και αλλότρια καθήκοντα, με επιπτώσεις στην υγεία τους αλλά και στην ασθένειά τους. Κι αυτοί, προσθέτει, παραμένουν απλήρωτοι για το πρώτο τρίμηνο του τρέχοντος έτους.

Για το νοσηλευτικό προσωπικό «οι πάντες λένε ότι πρόκειται για προσωπικό που δεν συναντάς πουθενά στην Ελλάδα, στον δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα, με υψηλή ευαισθητοποίηση και ενσυναίσθηση», επισημαίνει ο Αλ. Αρδαβάνης. «Αντιμετωπίζουν με πολλή αγάπη και φροντίδα τους ασθενείς που γνωρίζουν ότι θα επιστρέψουν και γεννιούνται σχέσεις από τις πιο όμορφες που έχω ζήσει ως γιατρός και ως άνθρωπος».

Η σκληρή αλήθεια των αριθμών

Ο «Αγιος Σάββας» δέχεται κάθε εβδομάδα χιλιάδες καρκινοπαθείς συμπολίτες μας και ανθρώπους που κάνουν εξετάσεις ρουτίνας. Ο κύριος όγκος δουλειάς του όμως, αφορά το αντικείμενό του, τον καρκίνο, μαζί με όλο το κομμάτι της θεραπευτικής αντιμετώπισης των ογκολογικών ασθενών, τη βασική τριπλέτα: χειρουργείο, χημειοθεραπεία, ακτινοθεραπεία. Εδώ οι ογκολογικοί ασθενείς φτάνουν από κάθε μεριά της Ελλάδας, δεδομένου ότι η χώρα μας διαθέτει τρία αντικαρκινικά νοσοκομεία, τον «Αγιο Σάββα» στο κέντρο της Αθήνας, το «Μεταξά» στον Πειραιά και το «Θεαγένειο» στη Θεσσαλονίκη, ενώ πρόσφατα προστέθηκε μόνο στα καρτιά και το «Αγιοι Ανάργυροι», αφού δεν στηρίχθηκε ποτέ ώστε να μπορέσει να φέρει σε πέρας την αποστολή του.

Μια κλινική του νοσοκομείου βλέπει αρκετές χιλιάδες αρρώστους, λέει ο Αλ. Αρδαβάνης. Η κλινική του μετρά κάθε χρόνο 2.000 νοσηλείες, πραγματοποιεί 10.000 χημειοθερα-

πείες και εξετάζει 5.000 ασθενείς στα εξωτερικά ιατρεία. Τα τελευταία όμως πέντε χρόνια ο «Αγιος Σάββας», με κομβικό σημείο την έναρξη της λιτότητας των μνημονίων που έπληξε τον ευαίσθητο χώρο της Υγείας περισσότερο από κάθε άλλον, έχει υποστεί τεράστια κτυπήματα και με ευθύνη των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ-Ν.Δ. πλέον βρίσκεται σε τροχιά λειτουργικής κατάρρευσης.

Η χρηματοδότηση του νοσοκομείου έχει κοπεί στο μισό (50%) την τελευταία πενταετία, υπογραμμίζει ο Κ. Καταραχιάς. Ο προϋπολογισμός του 2014, ο οποίος ήταν 32 εκατομμύρια ευρώ, είναι μειωμένος για το 2015 κατά 6 εκατομμύρια ευρώ (26 εκατ. ευρώ), ενώ ο πρόεδρος του νοσοκομείου ανακοίνωσε στους εργαζομένους ότι θα περικοπεί ακόμα ένα 10%, αναφέρει η Ιουλία Νάρη. Ως παράδειγμα καταθέτει ότι «τα έξοδα του Ιανουαρίου ήταν 1,7 εκατ. ευρώ και εγκρίθηκε το ένα», ενώ σημειώνει ότι το χρέος του νοσοκομείου, σύμφωνα με τον πρόεδρο, είναι 12 εκατομμύρια ευρώ.

Ταυτόχρονα, σύμφωνα με το μνημονιακό αναθεωρημένο προς τα κάτω οργανόγραμμα του 2013, οι ελλείψεις του συνολικά σε προσωπικό είναι 400 άτομα: προβλέπεται 1.200 άτομα προσωπικό, τη στιγμή που το νοσοκομείο μετρά 800, εξηγεί ο Κ. Καταραχιάς. Η πρόβλεψη σε κλίνες είναι 450 κρεβάτια περιλαμβάνοντας και το παράρτημα της Ασωπύου, (πρώην 6ο Ογκολογικό Νοσοκομείο ΙΚΑ), το οποίο παραμένει κλειστό λόγω μη στελέχωσης. Από αυτές λειτουργούν στο φουλ οι 400. Πρόκειται για έναν οργανισμό που δεν βασίζεται στις ανάγκες των αρρώστων, εξηγεί η Ιουλία Νάρη.

Κι όλο αυτό σε μια περίοδο πενταετούς λιτότητας, κατά την οποία έχει αυξηθεί η ζήτηση των υπηρεσιών του νοσοκομείου, δημιουργώντας ρεκόρ, καθώς ξεπερνά το 30%, εξηγεί ο Κ. Καταραχιάς. Αυξημένη έλευση, συμπληρώνει η Ιουλία Νάρη, και λόγω της υπολειτουργίας των πρωτοβάθμιων μονάδων υγείας (πρώην πολυϊατρείων του ΙΚΑ), τα οποία καταργήθηκαν και μαζί η δυνατότητα διεξαγωγής μεταξύ άλλων και εξειδικευμένων ογκολογικών εξετάσεων.

Ελλείψεις σε όλα

Οι ασθενείς στερούνται τα 50 κρεβάτια του Κέντρου Ημερήσιας Νοσηλείας. Την ώρα που εκεί υπάρχει ανενεργό ολοκαίνουργιο και υπερσύγχρονο μηχανήματα, στο ακτινοθεραπευτικό τμήμα του νοσοκομείου, οι ελλείψεις γιατρών -κατά κύριο λόγο τεχνολόγων- αλλά και μηχανημάτων (όσα υπάρχουν είναι ως επί το πλείστον παλιά) δημιουργούν προβλήματα στην αντιμετώπιση των καρκινοπαθών, με αναμονές που φτάνουν τους έξι μήνες. Τα εν λειτουργία μηχανήματα δουλεύουν σε υπερένταση.

Στο ακτινολογικό εργαστήριο υπάρχει πλέον μόνον ένα μηχανήματα υπερήχου, το οποίο είναι σχεδόν χαλασμένο. Το παθολογοανατομικό εργαστήριο που κάνει τις βιοψίες, το Α και το Ω στην ογκολογία, μετρά 3 μόνιμους γιατρούς, από 14 που προβλέπονται. Οι σημαντικές για την πρόληψη και την αντιμετώπιση του καρκίνου βιοψίες βγαίνουν σε δύο μήνες, ενώ θα έπρεπε να βγαίνουν σε μία εβδομάδα, σύμφωνα με τον πρόεδρο των εργαζομένων. Για ένα διάστημα το πρόβλημα του διμίνου είχε λυθεί. Οι βιοψίες στέλνονταν στο «Λαϊκό», κάτι που σταμάτησε και το μπλοκάρισμα επέστρεψε.

Τα τελευταία χρόνια συνταξιοδοτήθηκαν από το τμήμα οκτώ γιατροί. Για να καλυφθούν τα κενά προσλαμβάνονταν επικουρικοί με συμβάσεις ενός έτους. Η εικόνα του χώρου όπου φιλοξενείται το παθολογοανατομικό εργαστήριο είναι τριτοκοσμική. Ένα μέρος είναι γκρεμισμένο και μοιάζει σκηνοθετημένο για τις ανάγκες κάποιου φιλμ. Απλωμένες βιοψίες στους διαδρόμους του, ελλείψει αποθηκευτικού χώρου ή έστω στοιχειωδών βιβλιοθηκών, με τους γιατρούς

να περνούν ανάμεσά τους προσπαθώντας να κάνουν τη δουλειά τους.

Στο κυτταρολογικό εργαστήριο, όπως προαναφέραμε, οι δύο παρασκευάστριες δεν επαρκούν για να φέρουν σε πέρας τα 100 περιστατικά την ημέρα. Η πρόβλεψη για το εργαστήριο είναι 5 παρασκευαστές, ωστόσο η πρόσφατη συνταξιοδότηση τριών άφησε σ' αυτές που έμειναν πίσω δυσανάλογο φόρτο δουλειάς. Ένα επίσης μηχανήματα το οποίο δεν συντηρείται, με αποτέλεσμα κάθε τόσο να είναι εκτός λειτουργίας στο νοσοκομείο λόγω βλάβης, είναι ο μαστογράφος. Παράλληλα για ένα χειρουργείο μαστού η αναμονή είναι δύο μήνες. Ελλείψεις σημειώνονται και στα βασικά αναλώσιμα υλικά του νοσοκομείου, λόγω των περικοπών, κι όταν καλύπτονται είναι ευτελούς ποιότητας (γάντια, φλεβοκαθετήρες κ.λπ.).

Οι εργαζόμενοι κάνουν λόγο και για ανεπίτρεπτες ακόμα και επικίνδυνες περιοδικές ελλείψεις φαρμάκων, όπως είναι οι μορφίνες και τα αντιεμετικά ενδοφλέβια, δύο από τα βασικότερα για την ογκολογία. «Είναι αδιανόητο να μην έχεις να κάνεις την απλή, φτηνή αντιεμετική ένεση ή μορφίνη για να ανακουφίσεις τον πόνο των ασθενών», λέει ο Ζ. Μέλιος.

Ακόμα μία έλλειψη, αποτέλεσμα της μείωσης του προϋπολογισμού, που εξελίχθηκε πέρυσι τον Οκτώβρη σε σκάνδαλο και ατελείωτο γολγοθά για τους ασθενείς και τις οικογένειές τους, είναι των φαρμάκων για τις χημειοθεραπείες. Μέχρι τότε έφτασαν τα χρήματα του προϋπολογισμού του 2014 για να καλύψουν τις χημειοθεραπείες των ασθενών. Εκτοτε οι ογκολογικοί ασθενείς κλήθηκαν να προμηθευτούν το φάρμακό τους από τον ΕΟΠΥΥ και να επιστρέφουν για να υποβληθούν στη χημειοθεραπεία.

«Είναι μία από τις ντροπές του νοσοκομείου, μια διαδικασία απαγορευτική για ανθρώπους λαβωμένους και αδύναμους από την αρρώστια τους και απίστευτη ταλαιπωρία για τους συγγενείς, αλλά δεν υπήρχε άλλος τρόπος», λέει ο Αλ. Αρδαβάνης, ο οποίος απευχεται τη φετινή επανάληψη. Τελικά τα φάρμακα αυτά κόστισαν πολύ παραπάνω στον ΕΟΠΥΥ, ο οποίος τα αγόρασε με τιμή αγοράς, απ' ό,τι θα κόστιζαν στον «Αγιο Σάββα» με νοσοκομειακές τιμές, συμπληρώνει ο Ζ. Μέλιος.

Από την τσέπη των ασθενών

Η μετακύλιση πληρωμών στους ασθενείς είναι η γνωστή, επί ετών, κυβερνητική πολιτική. Οι ασθενείς καλούνται να πληρώνουν περισσότερα για τις εξετάσεις οι οποίες δεν καλύπτονται από τα ασφαλιστικά ταμεία, όπως είναι η ψηφιακή μαστογραφία, η πράξη της παρακέντησης θυρεοειδούς κ.λπ. Εάν δε, επιλέξουν απογευματινό ιατρείο, τα έσοδα των οποίων μοιράζονται 60-40 νοσοκομείο και γιατροί, πληρώνουν και τις εξετάσεις που μπορεί να ξεπερνούν τα 100 ευρώ και την επίσκεψη που κυμαίνεται στα 90-100 ευρώ, προσθέτει η Ιουλία Νάρη. Αξιο αναφοράς είναι ότι ενώ ο μαστογράφος του νοσοκομείου βγαίνει κάθε τόσο εκτός λειτουργίας, ο ψηφιακός μαστογράφος, στο πλαίσιο της επιχειρηματικής δραστηριότητας του νοσοκομείου, λειτουργεί πάντα κανονικά...

Το νοσοκομείο «Αγιος Σάββας» είναι ένας καθρέφτης του Εθνικού Συστήματος Υγείας, όπου η πολιτική της υποβάθμισης στο όνομα της ανταγωνιστικότητας, της επιχειρηματικότητας και της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων του χώρου της Υγείας της τελευταίας εικοσαετίας έχει αποτέλεσμα τη γιγάντωση της ταλαιπωρίας και των κινδύνων, την ελαχιστοποίηση των δωρεάν παροχών υπηρεσιών υγείας, την εκτίναξη των άμεσων πληρωμών για τους ασθενείς, την εξαθλίωση, μισθολογικά κι εργασιακά για τους εργαζομένους και το άρμεγμα του ίδιου του νοσοκομείου από εταιρείες της ιατροτεχνολογικής και της φαρμακευτικής αγοράς. Είναι επείγουσα η ανάγκη, λένε όλοι οι γιατροί, να αναστραφεί η κατάσταση εδώ και τώρα. Γιατί σε λίγο δεν θα υπάρχει επιστροφή. Μια δομή που διαλύεται μέρα με τη μέρα όταν καταρρεύσει πλήρως δεν είναι εύκολο να ανακτηθεί...

Επείγουσα ανάγκη να αναστραφεί η κατάσταση εδώ και τώρα. Σε λίγο δεν θα υπάρχει επιστροφή. Μια δομή που διαλύεται μέρα με τη μέρα, όταν καταρρεύσει πλήρως, δεν είναι εύκολο να ανακτηθεί...